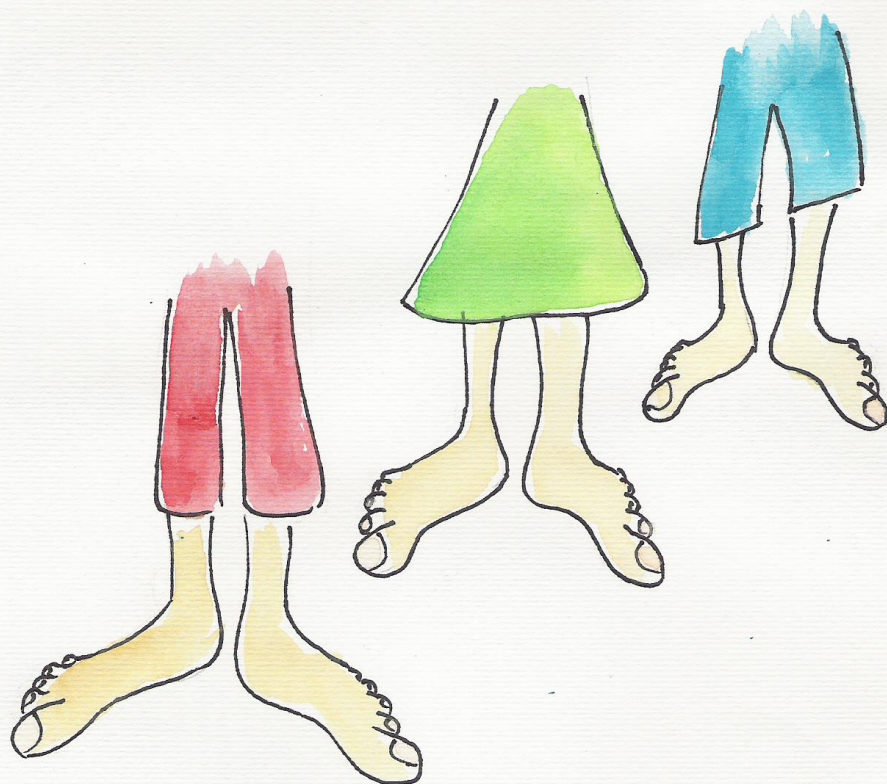

Из напак
се учимо

Na jasi sredi gozda, daleč od ljudi, leži vasica. V njej prebivajo stopalčki. Naj vam jih opišemo. Stopalčki so na las podobni ljudem: odrasli stopalčki hodijo v službo, otroci pa v šolo. Zelo radi se smejiyo, a so prav tako kot mi včasih tudi oni žalostni, jezni ali zaskrbljeni. Pravzaprav bi lahko rekli, da se od ljudi razlikujejo le po dveh lastnostih. Prva je ta, da so veliko manjši od nas. Da bi si jih lažje predstavljali, naj vam povemo, da je odrasel stopalček približno tako velik kot zajec. Druga taka lastnost pa je ta, da imajo v primerjavi z ostalim telesom, zelo velika stopala.

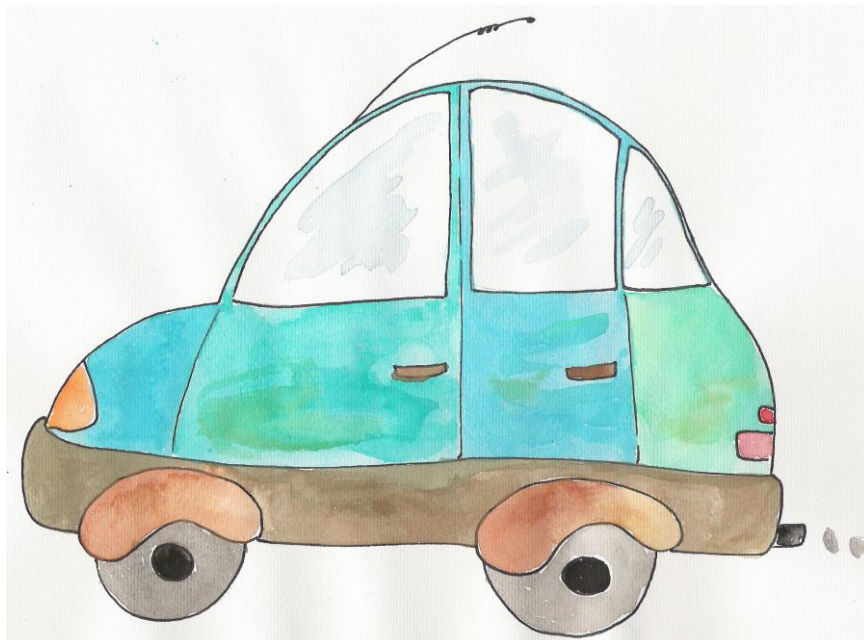
V tej vasici živi tudi stopalček Elton. Tako kot drugi stopalčki, tudi Elton hodi v službo. Po poklicu je pek, ima ženo Eldino in sina Melvina.

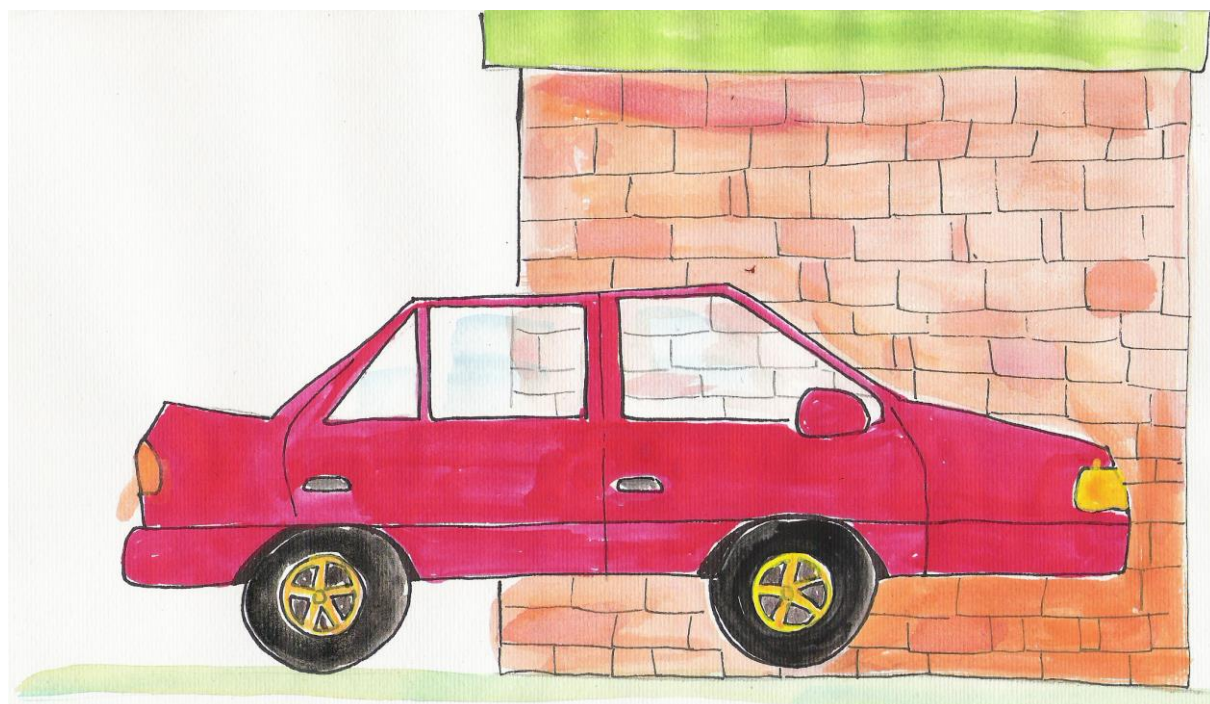
V prostem času zelo rad nabira gobe. Izmed vseh gob ima najraje jurčke. Ker so stopalčki tako majhni, lahko že iz enega samega jurčka pripravijo slastno večerjo in nanjo povabijo še soseda Frica in njegovo ženo.

Tako kot mi, tudi stopalčki vozijo avtomobile. Elton in njegova družina so si že dalj časa želeli nov avtomobil, saj se je stari neprestano kvaril. Zaradi tega je, sicer točen Elton, nekajkrat tudi zamudil v službo. Takrat so ostali prebivalci vasi brez kruha za zajtrk in so bili cel dan tečni in godrnjavi. Saj veste kako se počutimo, kadar smo lačni. Nekega dne se je Elton naveličal stalnega pritoževanja sovaščanov. Odločil se je, da je že skrajni čas, da kupi nov avto.

Eldina in Melvin sta bila tako nečakana, da sta ga pričakala kar pred hišo. Čakala sta in čakala. Ko je Elton ves ponosen končno le pripeljal, je Eldina takoj ugotovila, da stara garaža ne bo več primerna za novi avto. Ali uganete zakaj?

»Kako čudovit avto, točno takšen kot sem si ga želela. Ima pa eno veliko napako,« je dejala Eldina. Elton in Melvin sta se začudila: »Le kakšno napako ima lahko ta prekrasen avto!?!«

»Bojim se, da je novi avto nekoliko predolg za našo garažo. Stari avto je bil veliko krajši, pa smo ga le s težavo parkirali vanjo,« je njeno zaskrbljenost pojasnila Eldina. Melvin in Elton sta z očmi premerila najprej garažo, nato še avto. Na njuno žalost sta hitro ugotovila, da ima mama prav. Avto je bil res daljši od garaže.

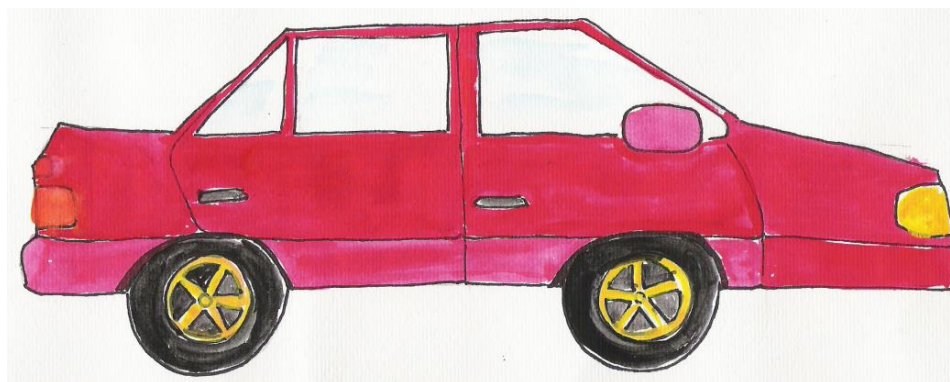
Melvin je postal žalosten: »Očka, ali to pomeni, da boš novi avto odpeljal in spet pripeljal starega?« »Ne, nikaar ne skrbi. Boljšo zamisel imam. Kaj, ko bi porušili staro in sezidali novo, daljšo garažo?« je vzkliknil Elton. »Dobra zamisel!« se je strinjala mama in dodala, »Glejta le, da bosta avto najprej natančno izmerila.«

Melvin je očetu predlagal, da avto izmerita kar s stopali. Elton se je z Melvinovim predlogom strinjal.

Najprej sta se lotila rušenja garaže. Ko sta z delom končala, je Elton dejal: »Jaz bom izmeril koliko stopal meri avto. Ti pa boš kasneje s stopali izmeril, kako dolga mora biti garaža.«

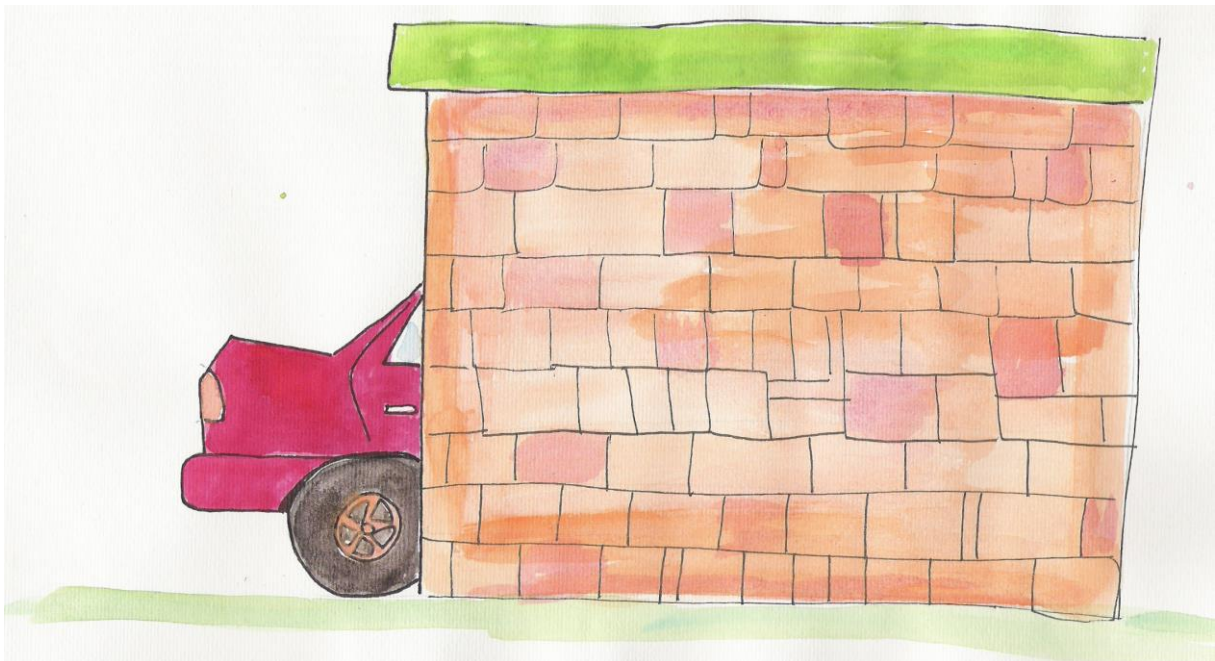
Elton je stopil k zadnjemu delu avta in začel zelo natančno meriti njegovo dolžino. Res ni želel, da bi se zmotil, saj bi moral v tem primeru garažo ponovno porušiti in začeti vse znova. Stopala je postavljala enega pred drugim in pri tem pazil, da med njima ni pustil praznega prostora. Ker je želel biti res prepričan, je avto na enak način premeril dvakrat. Ker je bil res natančen, je pri obeh merjenjih dobil enak rezultat.

»Avto meri natančno deset stopal.« je ponosno dejal sinu, »Sedaj pa še ti izmeri kako dolga mora biti garaža. Potreboval boš tudi dve opeki. Prvo opeko boš postavil na mesto, kjer bo začetek garaže, drugo pa na mesto, kjer bo njen konec. Ne pozabi, da je avto dolg natančno deset stopal.« Melvin je natančno sledil očetovim navodilom. Merjenje pa je ponovil kar trikrat. »Sigurno je sigurno,« si je mislil sam pri sebi.

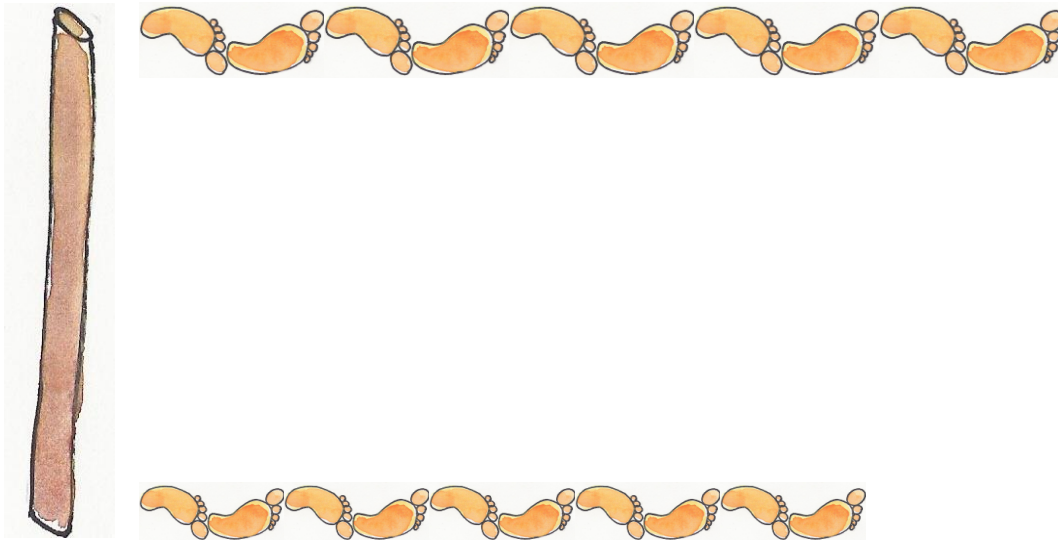

Ker sta bila oba zelo neučakana, sta takoj začela z zidanjem. Bila sta tako marljiva, da je bila garaža sezidana kot bi mignil. Preden je očka vanjo poskusil parkirati avto, sta na dvorišče poklicala še mamo. »Res sem ponosna na vaju,« ju je pohvalila mama. Očka se je usedel v avto in ga zapeljal v garažo. Ampak groza! Garaža je bila kljub temu, da sta bila pri polaganju stopal oba izredno natančna, še vedno prekratka.

»Saj to ni mogoče! Le kje sva ga polomila?« se je hudoval Elton, »Ali si prepričan, da si med opeki postavil natančno deset stopal?« »Več kot prepričan. Razdaljo sem izmeril kar trikrat,« je z gotovostjo zatrjeval Melvin. Mama Eldina je takoj ugotovila, kje sta ga polomila. Kaj pa vi?

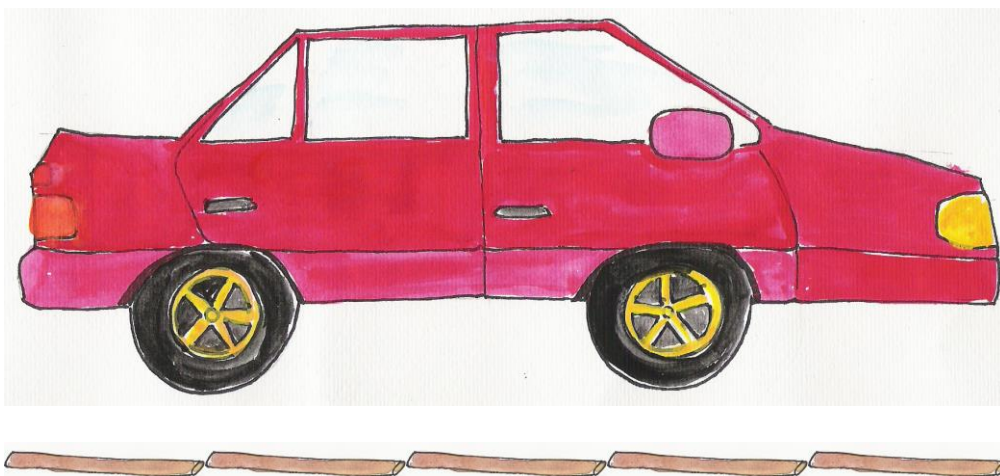
Vprašala ju je: »Ali sta razdaljo merila vsak s svojimi stopali?« Pokimala sta. »Tu sta torej naredila napako. Le poglejta vajina stopala. Že na oko se vidi, da so tvoja stopala, Elton, veliko daljša od Melvinovih.« Ta razlaga ju še vedno ni prepričala, zato je na tla postavila paličico in dejala: »Postavita se za paličico in ponovno izmerita dolžino desetih stopal.« Ubogala sta jo in ugotovila, da ima mama prav. Dolžina, ki jo je Melvin izmeril z desetimi stopali, je res veliko krajša od dolžine, ki jo je Elton izmeril z enakim številom stopal.

»No pa nama ti povej, kako naj izmeriva kako dolgo garažo sezidati!« je malce užaljeno dejal Elton. »No prav. Poslušajta. Za merjenje lahko uporabita kar to paličico. Z njo najprej izmerita avto, nato pa še garažo. Pomembno je, da pri obeh meritvah uporabita isto paličico, le tako vama garaže ne bo potrebno ponovno zidati.«

Elton in Melvin sta se že nekoliko nejevoljno znova lotila rušenja garaže. »Resnično upam, da nama bo sedaj uspelo. Počasi mi gre rušenje garaž že na živce.«

Najprej se je merjenja lotil Elton. Izmeril je, da je avto dolg natančno pet dolžin paličice.

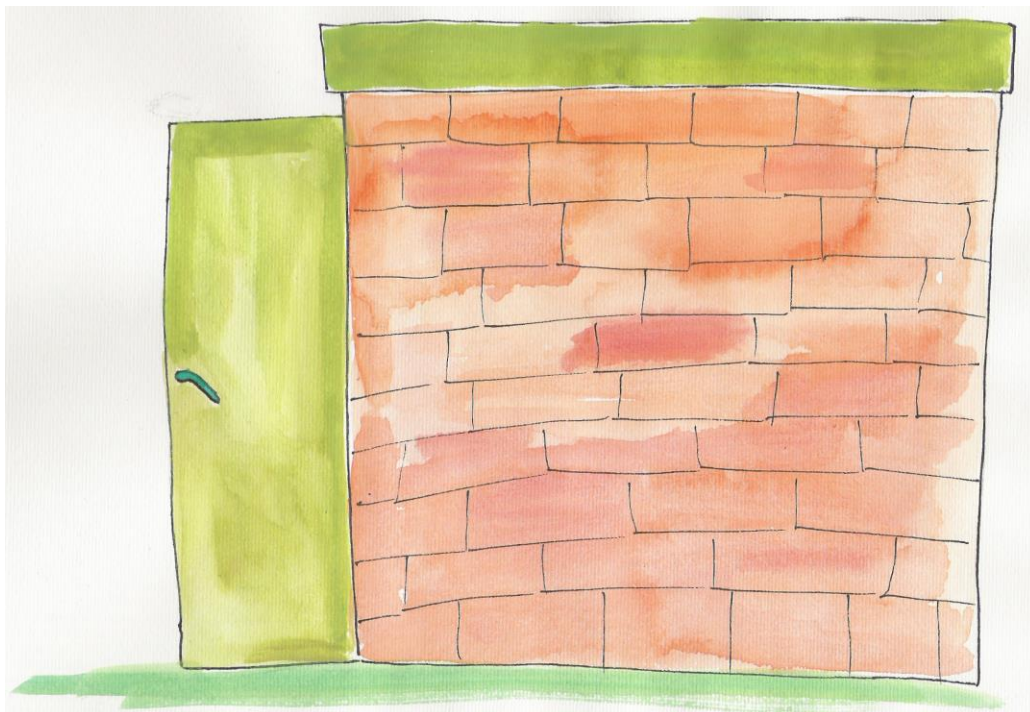
Tokrat je meritev ponovil kar štirikrat in vsakič je dobil popolnoma enak rezultat. »Tako, svojo nalogo sem opravil z izredno natančnostjo in ugotovil, da je avto dolg natančno pet dolžin paličice. Sedaj si na vrsti ti,« je dejal Elton in Melvinu v roke potisnil paličico.

Tako kot že prej, je Melvin tudi sedaj označil začetek garaže z opeko. Vedel je, da mora biti garaža dolga natančno pet dolžin paličice. Najprej je paličico položil na tla, tik zraven opeke. Preden je paličico dvignil, je tik zraven njenega konca postavil prst. Na ta način, je točno vedel, kam mora ponovno položiti paličico. Ves postopek je ponovil petkrat.

Preden sta začela zidati, je Elton še enkrat izmeril razdaljo med obema opekama.

Tokrat sta bila res prepričana, da bo garaža dovolj dolga. Opeke sta polagala s še večjo vnemo kot prej in brž kot sta položila zadnjo, sta spet poklicala mamo. Elton je sedel v avto in zapeljal v garažo. Ko so videli, da avto lahko parkirajo v garažo, so od veselja kar zaplesali. Ko pa so hoteli garažo zapreti, so ugotovili, da vrata ne morejo zapreti. Ker sta bila avto in garaža natančno enako dolga, se vrata niso mogla zapreti. Tokrat mama ni imela nobene ideje več.

V tistem je mimo prišel sosed Fric: »Kaj se vam je zgodilo? Zakaj se držite tako kisto? Zaupajte mi, mogoče vam lahko kako pomagam.« Elton mu je vso zadevo razložil na dolgo in široko in na koncu obupano dodal: »Bojim se, da nam v tem primeru niti ti ne boš znal pomagati.« Na njihovo veliko začudenje se je Fric začel glasno krohotati.

Ko se je čez nekaj minut le umiril, je dejal: »Ste pa res posrečeni. Še nikoli nisem slišal, da bi kdo sezidal garažo, ki bi bila iste dolžine kot avto. Vsi vedo, da mora biti garaža vselej nekoliko daljša od avta. Le tako ostane toliko prostora, da lahko zapremo vrata.«

»No sinko, zgleда, da bova morala garažo porušiti še tretjič,« je brezvoljno dejal Elton. Ob tej izjavi se je Fric zakrohotal še glasneje in med smehom dejal: »Le zakaj bi sploh rušili garažo? Vse kar morata narediti, je garažo podaljšati za nekaj opek. To je vse. Pa menda ja niste garažo res rušili že dvakrat?«

»Res, res,« je dejal Melvin »Striček Fric, le zakaj nisi prišel mimo že prej? Toliko dela bi nama prihranil.«

Fric se je še v tretje zakrohotal in dodal le še: »Iz napak se učimo.«

Proti večeru je bila garaža že končana, avto je bil parkiran in tudi vrata so bila zaprta.

